

ACCIO CIUTADANA

setmanari nacionalista

d'esquerra

girona, 9 febrer de 1934

preu 15 cts.

EDITORIAL

CONTINUÏTAT

Després d'un breu parèntesi,—pausa recuperadora de forces— ACCIO CIUTADANA torna amb més fermesa que mai a la palestra, completament rejuvenida i transformada.

Temps ha que una pruïja ens dominava; temps ha que sentíem la imperiosa necessitat d'un canvi total en l'orientació del periòdic. Aquell to mesurat i doctrinari que era quasi bé sempre la tònica predominant del setmanari, no s'avenia gens amb les nostres inquietuts renovadores, amb els nostres neguits i els nostres afanys de lluita. En les hores transcendentalment greus que vivim, hores de recels, de claudicacions i de traïdories, volíem que les seves pàgines càlides d'emoció idealista i de fervor republicà, fossin relleu fidel dels nostres sentiments humans i esquerristes; fossin així mateix, recer acollidor d'estridències nobilíssimes; fornal encesa d'impulsos revolucionaris; crit vibrant d'alerta; bandera de combat.

Per això avui, en reemprendre vigorosament la tasca, complint un imperatiu sagrat de la consciència nostrada, procurarem que siguin una realitat falaguera els nostres somnis i els nostres anhels, posant tot l'esforç i el màxim d'entusiasme per a que ACCIO CIUTADANA, pletòrica de fe i de joventut, ensems que portantveu dels ideals de república, llibertat, catalanitat i justícia social, sigui la desvetlladora de rebel·lies en l'esperit inquiet de les joventuts i sigui també la forja on afinin el seu tremp per a la lluita tots aquells que en les nostres comarques integren el gran exèrcit de la democràcia.

En saludar a tota la premsa esquerrana, ho fem amb l'efusiva cordialitat dels que, per damunt de matisacions i petites diferències se saben companys i breguen per assolir el triomf dels ideals que ens són comuns.

¡CIUTADANS de totes les encontrades gironines!!

A la presó de Girona romanen onze companys nostres per delictes electorals, per voler defensar l'integritat del sufragi.

Pel diumenge proper està organitzada una manifestació de protesta i demanar el seu prompte alliberament.

Es convida i es prega l'assistència de tot home i dona que se senti esquerrà i aimant de la justícia recta i sincera; no sectària i parcial.

Aquesta manifestació sortirà del Centre d'Unió Republicana a les 11 del matí.

EXPRES-BAR

Situat a la Rambla-GIRONA-Telèf. 119

Begudes de les millors marques - Ressonons econòmics

OBERT NIT IDIA
Del 1.er d'Octubre al 30 d'Abril,
temporada de marisc

Ostres - Percebes - Almejes - Gambes
— rebudes diàriament a les 5 de la tarda —

Ha passat un Governador

Títol peliclesc però títol viril.

Aquesta és la denominació que donem tots els homes liberals i amants de justícia del pas del Ciutadà Lluís Prunès pel tan desacreditat Govern Civil de Girona.

Descontant-ne la curta, però enèrgica, durada de l'estada en dit Centre Oficial del nostre malaguanyat i plorat amic Albert de Quintana en el període podem dir-ne revolucionari, del 14 d'abril de 1931 i en que va iniciar amb molt bon encert les normes i l'obra a seguir netament liberals i republicanes.

Però portem els nostres records als respetuosos senyors, però malíssims Governadors *facturats* des de la Capital Espanyola que solament solien venir a ocupar el càrrec per dues raons: o per omplir una vacant de *senyor ric*, o bé per ésser Governador perquè una vegada acabat llur mandat sortir fet un senyor ric. L'assumpte peculiar de l'administració del país era el de menys.

Això abans de l'any 1923 quan encara Primo de Rivera era un simple Capità General de Catalunya.

Tornem a fer memòria i recordem-nos dels Governadors *facturats* en aquesta etapa vergonyant sota la Dictadura dels set anys i veurem que tots els Senyors que tenien un concepte tan gran i equivocac de la integritat de la Patria Española que solzament de sentir parlar amb la parla pròpia o de voler fer una manifestació per insignificant que fos d'estimació al troç de Terra ahont cada un de nosaltres devem la nostra existència, eren seguidament empresonats o multats, uns dignes ciutadans. L'administració i justícia equiparada per a tothom era el de menys, el que convenia era que estés sota el seu jou i baix totes les seves exigències variés de cada un d'ells que s'anaven tornant la direcció de la nostra Província, tot el poble digne i sensat. A Catalunya la vexació a les nostres idees i a la nostra Terra arribà a un grau insoportable per la majoria liberal del nostre Poble, però en canvi sempre tingueren, aquests Dictadors el suport dels *Capitostos* de Lliga Catalana.

I ara ciutadans liberals i republicans de les nostres encontrades gironines mirem seronament l'obra de justícia social i d'administració honorada, recta, serena i justa, portada a cap pel que ha estat el darrer Governador d'aquestes terres tan catalanes i amades de liberalisme.

Home de una voluntat de ferro que amb la Constitució legislada legalment en les Corts Constituents Espanyoles per manca de les que tindran de donar-nos el nostre Parlament Català no es doblegà davant de ningú fent-les respectar i complir a tothom per igual; tant al pobre treballador que jamai havia tingut cap apoi en aquests llocs que te d'ésser assequibles a tothom, com al gran potentat o fabricant que no havia sentit mai contrariar els seus mandats avalats solament per posseir uns milions de pessetes.

I aquest home, aquest Ciutadà que s'anomena Lluís Prunès, senzill en la seva persona i molt més en el seu tracte, ha tingut l'encert d'atraures dos coses que diuen molt en favor de la seva persona; la simpatia sincera de tots els ciutadans honrats liberals i netament catalans, i la rancunia demostrada traïdorament per una petita minoria, però grollera i cridanera al veure mermats els seus predominis sobre els ciutadans d'aquestes terres tan catalanes i tan republicanes que enclouen l'antiga província de Girona.

CIUTADA PRUNÈS, QUE LA VOSTRA PERSONA COM A COMISSARI D'ORDRE PUBLIC EN AQUESTES MATEIXES TERRES DE GIRONA ESTIGUI PLENA D'ENCERTS I DE LA MATEIXA VIRILITAT; COM HA ESTAT DES D'EL GOVERN CIVIL; ES EL QUE VOS DESITGEM I ESPEREM DE VÓS.

ESMOLAMENT DE NAVALLES A LA PERFECCIO

Vendes de tota classe d'articles propis per Barberia :: Ganiveteria fina :: Gran assortit en Perfumeria.

Josep Serra

ARGENTERIA, 10
GIRONA

Diumenge vinent dia 11 de febrer, al Centre d'Unió Republicana un gran acte commemoratiu de la primera República, prenent-hi part els diputats a les Corts Espanyoles, Srs. Miquel Santaló, Josep Mascort, Melcior Marial i Manuel Serra i Moret.

j. balaguer i tort

ADVOCAT

progrés, 12-1.er-1.ª
telèfon. núm. 153

GIRONA

Converses

—...Vaja, que no hi ha vergonya ni dignitat al permetre's les barbaritats que es feien contra les pobres monges, que fent ús del seu dret, s'adreçaven a votar...

—Espereu-vos, amic, no us enfadeu tant, i profunditzem les coses. Les monges indubtablement, com els capellans, tenen materialment dret al sufragi. Però el tenen moralment, aquest dret? Jo crec sincerament que no. I n'explicaré els motius: Les monges al professar desterren de la seva vida tot el món exterior, per així consagrar-se totalment a Déu. I compleixen aquest requisit rigorosament fins el punt de no sortir dels convents on radiquen ni quan els seus pares deixen d'existir, per anar a veure'ls, per darrera vegada i aclucar-los els ulls.

—Bé, deixeu-vos de falòrnies, si tenen dret material ja n'hi ha prou, o sinó perquè els hi donaveu.

—Permeteu-me que continuï, home... Ademés, el que excità més al poble fou el fet de que les monges anessin a votar, no complint aquest dret de que parleva, sinó obeïnt ordres superiors i en contra de la seva voluntat, com es demostrà palesament amb les dues que detingué l'Autoritat per presentar documents falsos a l'efecte de poder votar, les quals plorant com unes madalenes, i a requeriment d'uns interventors d'esquerra, confessaren rojes de vergonya—d'una vergonya que passaven per culpa del que les obligà a sortir del convent, per a poder mangonejar altra vegada el cartipàs municipal—que aquests documents de que feieu ús no els pertanyien.

—...?
—Jo voldria que em diguessiu, vós que porteu el "ventilador" a la solapa, si aquestes imposicions i aquestes immiscissions en afers polítics són normes condensades enal-

gun vostre Evangeli, i si aquesta és una conducta digna del catolicisme que professeu.

—...?
—Compareu les dues actituds: la del Poble i la del que ordenà dictatorialment que les monges anessin a votar encara que fos contra llur voluntat. Adhuc suposant que el Poble haves obrat malament—fixeu-vos que és una suposició—crec que no es pot ni comparar la culpabilitat que tindria en relació amb la de la monstruositat comesa que féu qui volia i podia fer-ho.

—Calleu, esperitat. Sembla talment que estigueu posseït del Maligne.

—No digueu aquestes puerilitats, home de Déu, que estem en el segle XX... I prossegueixo: D'això és del que deuriu donar-vos vergonya, d'haver organitzat un exèrcit negre per a fins purament lucratius, passant per damunt dels principis en que es basa, o deuria basar-se, la religió de que feu gala.

—Veureu; acabem d'una vegada: vos aboneu a aquella gent que amb un sentit no ja anti-religiós, sinó anti-humanitari, provocà a les monges, arribant inclús atunyinar-les?

—Què parleva de provocacions si són els primers de fer-ne! Jo no abono ni tampoc crítico a aquesta gent que dieu. El que sí faig és considerar-ho una successió lògica, perfectament comprensible, dels mangoneigs indecorosos a que es lliurà l'Església Catòlica en conturberni amb les dretes carlino-lligueres.

—Perfectament, home. Ho tindrem present per quan s'hagi d'implantar el pacte de la fam. Adéussiau!!

—Ah... això deu ésser un altre mostrari del vostre cristianisme resclosit, no?... Però, espereu-vos... creieu que tindreu temps d'implantar-lo? Tingueu present que el Poble vigila i que el dia 14 de gener donà un avis que us pot ésser saludable de recollir...

Una ruta!

La joventut és l'edat falaguera de riure.

La joventut és l'edat de disfrutar de la vida.

La joventut és l'edat que els nostres cors estan plens d'il·lusions.

La joventut tot ho veu bell i encisador als seus ulls.

La joventut tot és alegria.

Però tot això no és pas una obra perfecta de joventut. La joventut ha de saber, també, pensar, comprendre tot el que és justícia, el dolor i també saber plorar, com, també, saber lluitar.

La joventut deu desvetllar llur consciència als deures de ciutadania.

Ara, precisament en aquests moments, que gaudim de la passatgera joventut, i que són els moments que es decideixi l'inclinació de l'arbre de la nostra pensa, és quan devem volguer conèixer la fi de les diferents rutes polítiques que podem emprendre i que per obligació de ciutadà devem seguir-ne una, i llavors, estudiats els itineraris a seguir i comprès, vertaderament, el que cada fi representa, optar, amb plena consciència el que ofereixi millors garanties tant en el viatge com en llur establiment.

Dos a Catalunya són els camins construïts. En les darreres eleccions

municipals celebrades, veiem el triomf magnífic d'Esquerra Republicana enfront de tot una conxorxa política vella i desgastada, de bases i fonaments corcats, patrocinada per la Lliga, que ha demostrat ja la seva inservitud i va esfondrant-se lentament en mig dels clams de llurs representants cada dia en més petit nombre.

El nou que neix i el vell que s'esfondra lluiten per ésser els uns i per no deixar d'ésser els altres. Sense necessitat de lluita material, però sí dins una violenta lluita moral de programa i evolutiva triomfà Esquerra Republicana per que el seu programa és el que encarna millor els desitjos i sent i comprèn amb més encert les necessitats actuals dels ciutadans de Catalunya.

La joventut sense distinció de sexe, hem de comprendre l'alt valor de les llibertats que Esquerra ha aconseguit per nosaltres i per la nostra terra. La joventut tota som el puntal més ferm d'aquestes llibertats per les que hem de col·laborar per a consolidar-les per que una vegada ben fermes construïm tot el que càpiga dins el seu perímetre de dret i de justícia.

J. REXACH i NEGRE

ORTOPEDIA DR. ROCA

Irrigadors complets des de 2'50 pt.

La més antiga. — La més ben assortida. — La que ven els articles a preus més econòmics.

Braguers - Perfumeria

PRIMER CENTRE D'ESPECÍFICS ES LA Farmàcia Doctor Roca i Fill

LA CREU ROJA - Telèfon, 135 - Plaça de l'Oli - GIRONA

Als nostres lectors

ACCIÓ CIUTADANA considerant la cabdal importància que indubtablement té la difusió de les lleis elaborades en els Parlaments català i espanyol inicia avui la publicació d'un fulletí en el qual farem desfilar les lleis que considerem més importants i que més puguin interessar als nostres lectors.

Hem cregut convenient, donada la seva trascència, començar aquest fulletí amb la Constitució de la República, per ésser la llei fonamental del nou règim i el que donà el primer pas a la completa Autonomia que gaudim avui a la nostra terra.

El Centre de Lliga Catalana a Girona ha elevat, cínicament, una protesta a l'Honorable Sr. Conseller de Governació, per uns suposats atropells el dia de les eleccions municipals.

Nosaltres demanariem que el Centre Catalanista de Girona i comarques abans de fer cap acte es posin d'acord amb el Sr. Busquets, de "Renovación Española" que els va representar en l'acta solemne de l'escrutini general a l'Ajuntament, el qual va manifestar públicament que en l'esmentat dia no va passar res d'anormal fins el moment del tan bescantat assalt al col·legi electoral del carrer del Carme en que desaparegué tota la documentació precisament on l'Esquerra portava una majoria aclaparadora.

Gil Robles ha dit que per a Lerroux personalment complet atacament i solidaritat, però per a la majoria del partit radical no.

Davant semblants manifestacions no calen comentaris, preveïem ja als radicals convertits en feixistes o vice-versa.

CENTRE D'ESPECÍFICS

UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals: TOTS ELLS D'ORIGEN
Unics de propietats terapèutiques garantides

Plaça de les Castanyes: GIRONA: Telèf. 144

FARMACIA RIBAS

Casa Escatllar

Aparells de Radio
"FADA"

Ferreteria i bateria
de Cuina :: Objectes
per a regals :: Loça
Sanitària

Rambla Llibertat, 28—Mercaders, 6-7

CAFES

CORNELLA

SUCRES
EMPAQUETATS

TELEFON. 321
GIRONA

EL DESPIT DE LA LLIGA

La rebequeria dels dirigents de Lliga Catalana, en retirar la seva minoria del Parlament Català, rebequeria impròpia d'homes majors d'edat ve a donar més relleu i consistència a les acusacions llençades des de la tribuna i la premsa pels homes esquerrans, sobre la manca de catalanitat dels líders regionalistes. En debades ells, amb aquell maquiavelisme tronat, d'estar per casa, que empra per a les seves combinacions político-comercials, aquell gran fracassat que és Francesc Cambó, intentaran demostrar que la seva actitud rebebeca, obeeix a les pressions, coaccions i amenaces que els partits d'Esquerra han emprat per a guanyar les prop-passades eleccions de consellers municipals. Els seus plans geremiàcs no enterniran ni convencen a ningú. Els que d'aprop o de lluny han seguit pas a pas la política camboniana, saben perfectament la poca escrupulositat de Lliga Catalana en tota mena d'afers electorals. Des del suborn a l'amenaça, des de la coacció al pistolisme, tots els mitjans han considerat prou bons per a lograr la victòria. En l'història dels darrers trenta anys de política catalana, seria difícil, per a no dir gairebé impossible, trobar un sol episodi electoral en el qual hi hagin intervingut els puritans de la Lliga, sense que la seva presència no hagi implicat el foragitament de la legalitat.

En el període que podríem anomenar pre-dictatorial, durant el qual Lliga Catalana dirigia i controlava la vida política de Catalunya, havien arribat els seus electors a un tan alt grau de perfecció en el falsejament de la voluntat popular que deixaven completament en ridícul als antics cacics monàrquics. Cal recordar els mil·lions despesos en aquelles

lluites per a la compra de vots; cal repassar les llistes de candidats lliguers per a comprendre que no es valoraven capacitats polítiques, si no que es tenien en compte les arquas de cabals i les influències feudalistes en amples zones industrials; cal recordar les feilonies caciquils d'un Berirand i Serra en les terres altes de la Cerdanya d'un Ventosa i Calvell en la comarca de la Selva i d'un Marquès de Camps en les terres gironines, per a recordar als de més a la vora; cal esmentar així mateix el vil contuberni lliguer-letrouista per a robar l'acta de diputat a Rovira i Virgili en la ciutat comtal; cal pensar encara en l'invasió de pistolers en les comarques gironines, durant les últimes eleccions d'avans la dictadura, a totes aquestes actuacions d'allavores, caldria afegir-hi les immoralitats d'ara; les seves coalicions i aliances amb tota mena d'elements monàrquics, tradicionalistes i residus de la dictadura; el fet vergonyant de les passades eleccions fent votar el nom de l'honorable Lluís Companys, així com el comerciar amb la fam i la misèria de moltes llars per a obtenir el vot a canvi d'unes robes i d'unes viandes; el falsejament de documents i la resurrecció del pistolisme.

Heus aquí a grans gambades, l'història electoral de Lliga Catalana, tota ella plena d'immoralitats i de vergonyes, i es ella ara, maquiavèlica, la que aixeca el crit al cel. Perquè? Per immoralitats comeses pels seus adversaris? Faria riure que un immoral s'escandalitzés d'una immoralitat i volgués adoptar el paper de víctima innocent. Llavors, perquè!

Lliga Catalana, no fiant gens ni mica amb l'adhesió del poble a la seva política comercial, havia muntat el seu tinglado electoral a base de totes les baixeses que usava en aquells temps quasi prehistòrics, con-

fiant que l'ingenuïtat idealista dels partits esquerrans permetria, com ho permetia allavors, que per mitjà d'aquests procediments de violència moral, la victòria es decantés a ells. Però els partits d'esquerra avui ja majors d'edat, encara que no perduda del tot aquella ingenuïtat, toquen de peus a terra, i s'acaren amb la realitat de les coses i organitzen les seves forces per a desbaratar aquelles combinacions que tendeixen a falsejar la veritat en els comicis.

I es davant el fracàs rotund de les seves maquinacions; davant la seva impotència per a obtenir pel camí legal allò que volien obtenir d'una manera facciosa; davant, no de les immoralitats comeses pels partits d'Esquerra, sinó de les immoralitats que no els hi han deixat cometre les organitzacions esquerranes, Lliga Catalana, per mitjà del triunvirat, Cambó,

Ventosa, Duran i Ventosa, aboca tot el seu despit en la rebequeria insensata de no acudir al Parlament català

Allà ells amb el seu gest i amb les seves possibles conseqüències. Aquest boicot a les nostres institucions autonòmiques en moments extremadament delicats per a la República i per Catalunya; aquest tracte de preferència als interessos partidistes i particularistes dels senyors Esteves lliguers proposant-les als interessos generals de la col·lectivitat nostrada, caldrà que sigui tingut present en l'hora de passar comptes.

I el dia que el poble, amb un gest de dignitat civil els arreconi definitivament, podran valorar en el seu obscur isolament tot el que val i tot el que pot quedar-ne d'un gest ensoberbit de despreci a la voluntat llibèrrima de tota una col·lectivitat.

BICICLETES

TRIOMF DE LA GRAN MARCA

ORBEA

Carrer Olivo, 8 (davant camp d'Esports)

ORBEA

al comptat i a terminis des de 5 pies. setmana

:: GIRONA

Caldereria i Calefacció Central

FUMISTERIA

**Soldadura Autògena i Tall per oxigen
Instal·lació d'Aparells Sanitaris**

DE

Pere Valentí Furtet

Calderers, 13

GIRONA

Vida Parlamentària

La retirada de la minoria de Lliga Catalana

Malgrat la conferència del senyor Ventosa i Calvell, una explicació lògica de la retirada del Parlament de Catalunya per part de la minoria de la Lliga no ha pas estat donada. El motiu oficiós ha estat la manca d'equanimitat; segons la Lliga, en l'aplicació del manteniment de l'ordre públic, i en els escorcolls practicats als centres regionalistes.

Si profundíssim en les primeres causes, en les vertaderes causes determinants d'aquesta rebel·lió, segurament, més que en les paraules oficioses o oficials de la Lliga, les provariem en la derrota electoral de les eleccions municipals del 14 de gener. La Lliga regionalista havia combinat les coses tan adients a l'èxit que esperava, havia fet tal cúmul de propòsits imaginaris damunt de la victòria, que el desencís en veure que tot el cartell de cartes queia per terra, li ha determinat la resolució absurda de la retirada del Parlament de Catalunya.

La conseqüència de la victòria pels regionalistes els portava directament a l'exercici polític del seu mandat en totes les esferes de Govern catalanes: dissolució del Parlament, dimissió del Govern de Catalunya, majoria regionalista, presidència de la Generalitat, ordre públic a les seves mans, un ministeri a Madrid dins del Govern actual, derogació de la legislació social, anulació dels projectes de Llei sobre la terra, sobre les cooperatives, sobre totes les tendències socials, liberals i humanes que pugui legislar l'actual majoria d'Esquerra, tot això hauria estat conseqüència lògica del triomf regionalista.

El programa era ampla i complet: les esperances eren ben fundades i les eleccions per part de la Lliga eren per guanyar-les a força de diners i coaccions. Però la unió dels republicans va prevaldre, s'imposà el sentit comú i el sentit polític, i la voluntat categòrica a Catalunya va inclinar-se sense vacil·lacions a con-

tra seu. La tendència dretista imperant a tot Espanya i consolidada al Parlament espanyol, era rebutjada a Catalunya. Es produïa una vegada més la dissonància entre els dos pobles i ja la Lliga no podia ésser a Catalunya el representant dretista de Madrid.

Però els diputats de la Lliga, els actuals diputats tornaran al Parlament de Catalunya. Veuen que la labor legislativa va fent-se perfectament sense la col·laboració fiscalitzadora de la seva presència. Veuen que han perdut i que per mantenir la tosuderia en el mal pas que han donat, els faria caure en pecat de traïció davant les seves pròpies forces. Donaran una excusa qualsevol, una excusa tan infantina com la que els hi va servir per retirar-se i ocuparan els seus escons. I hi seran respectats com eren, perquè en va l'actual majoria és liberal, comprensiva i justa. Tot el contrari d'ells.

ACCIÓ CIUTADANA, s'associa ferrosament al condol del poble palafrugellenc pel traspàs del malaguanyat J. Sagraera Coromines, Diputat que fou per aquesta circumscripció, al Parlament espanyol, a l'ensem que testimonia la seva major consideració i més pregon sentiment a la distingida família del finat.

Ens assabentem que la Casa del Poble de Banes, una de les entitats obreres més importants i més ben organitzades de les Comarques Gironines, ha acordat separar-se del Partit Radical i ingressar ha l'Esquerra Republicana de Catalunya.

¡Ben vinguts sieu companys, per enaltir els ideals i fer gran un Poble cal la nostra unió de tots els homes que sentin verament el lliberalisme purament esquerrista.

La República pels republicans

Les protestes dels republicans conscients del seu deure i del Partit Socialista, davant la conducta anti-republicana i inconscient del Sr. Lerroux, que fa tots els possibles per a que la República caigui en mans dels monàrquics de Gil Robles, sembla que el Govern actual, afortunadament per a tots els que varem posar una fe cega en la República i en els principis revolucionaris proclamats el 14 d'Abril de 1931, comença a trontollar i a sofrir les conseqüències de la seva desgraciada i suïcida actuació. S'inicia un nou període de reconquesta de la República del Sr. Lerroux, millor dit, la concepció que té el senyor Lerroux de la República és una concepció que cap republicà pot admetre i que el poble per força rebutja, per això les esquerres tenen el deure sagrat i inel·ludible de portar fins allà on calgui aquest moviment de reconquesta per tal de recuperar el perdut.

No són moments ara de lamentacions ni de crítica, que potser portarien noves divergències entre els partits republicans esquerristes, que serien de funests resultats en l'obra que tots hem d'emprendre, de nova estructuració de la República, són moments d'unió i de refermar posicions per tal d'iniciar l'ofensiva que ha de tornar-nos la República, la República que vol el poble: esquerrista democràtica, justa, i aquests homes capdavanters de la política republicana esquerrista que és la única que pot gaudir de la confiança del poble que treballa, tenen el deure inexcusable de no enganvar-lo, i per tant de convertir en realitats totes les promences, de reivindicacions socials, el poble els hi donà la seva confiança i el comanament de les seves forces.

La reacció ha treballat i ara treballa més que mai, dins el règim republicà, i ho ha fet davant la passivitat del Govern i el que és més lamentable davant la passivitat dels partits d'esquerra; s'organitzen mil-

cies feixistes. s'assalten entitats i periòdics, voleien senyeres del feix. I mentre els republicans s'entretenen en discussions secundàries i els seus partits es lliuren a lluites internes i personalistes... El poble, però, ha vist dissoldre unes Corts Constituents en el millor de la seva obra i a instàncies de les dretes, ha vist fugir al contrabandista March, en circumstàncies ben sospitoses per al Govern i més tard, veure'l, per a vergonya nostra, proclamat Diputat de la República; ha vist homes com Calvo Sotelo, ministres de l'odiosa Monarquia, defensats al Parlament de la República i també proclamats diputats de la República; ha vist com es presentava un projecte, que aquestes Corts segur aprovaren, concedint al clero 50.000.000 de pessetes, i a més d'això un dia i un altre dia noves concessions, noves claudicacions davant els partits reaccionaris. Al senyor Gil Robles, es veu, li és més fàcil governar darrera cortina, que no pas donant la cara i arrostrant responsabilitats, però per al poble de fet es igual; la República és en mans dels monàrquics.

Cal que els dirigents de les esquerres es decideixin d'un cop a emprendre altra volta la reconquesta de la República. El poble ja no té confiança en els discursos, per molt brillants que siguin ni en els mítings fets en vigílies d'eleccions, menys paraules i més fets; és això el que vol el poble. Encara som a temps d'esventar d'un cop l'allau reaccionari i començar altra vegada de nou l'estructuració de la República; si no es fes així, si els que deuen dirigir no ho fan, és qüestió de pensar en la immensa responsabilitat que contrauen, responsabilitat que el poble del qual ells no són res més que mandatariis, al seu temps oportú els hi exigirà.

JAUME BALAGUER

imp. ràpida ruflla, 5 telèf 275